Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 66 (418) Miercuri 17 August 1955 ☆ 4 pag; 15 bani

Se culeg roadele pe lotul școlar

Foto: Gr. PREPELIȚĂ

Afară plouă...

De trei zile plouă într'una. Curge apa prin șanțuri de parcă s'ar fi desfăcut zăgazurile tuturor izvoarelor din munți. Și ce frumos era mai zilele trecute! Senin și frumos. Tocmai ne așezam rucsakurile în spate să plecăm în excursie spre Piatra Arsă, când, vedem că cerul se acoperă de nori. Dacă am văzut noi așa, am aruncat rucsakurile cât colo și am început să privim dezamăgiți pe fereastră. Păi chiar: am venit aici în tabără să urcăm muntele și... mai urcă dacă poți!

Dar parcă, totuși, nu le șade bine unor pionieri să stea posomorîți.

— Adică, dac'o să țină ploaia vreo săptămână, înseamnă că... gata! nu mai facem nimic în tabără? — zicea Tudor. (Tudor e conducătorul unității).

Și așa, ciorovăindu-ne nițel, am hotărît: trebue să facem ceva interesant, chiar dacă plouă. Dar ce? Ce-i drept, în tabără la noi găsești de toate: și șah și ping-pong, cărți câte vrei, radio, șubah... Unii dintre băieți s'au și răspândit pe ici pe colo. Radu a început o partidă de șah cu Relu, Doina și Steluță joacă ping-pong, iar Ghiță cântă la pian. Ghiță-i dintr'un sat din țara Hațegului. Până în tabără el n'a văzut nic'odată pian, deaceea numai lângă el stă și tot bate în clape. Vrea ca până pleacă să învețe cântecul „Sulico". Il ajută tovarășa Olga, instructoarea noastră. Cum s'ar zice: să vrei să te plictisești și nu poți. Totuși, noi — adică, Gheorghiță, Ionel, Petre și eu — vrem ceva, cum să zic..., ceva mai deosebit. Gheorghiță și Ionel sunt din cercul de meteorologie; eu și Petre — din cel al tinerilor telegrafiști. Ne-am sfătuit și, peste o jumătate de oră, fiecare eram la posturile noastre. Petre a rămas în clădire, iar noi ne-am dus în cortul dintre brazi. A venit și instructorul Radu cu noi. Meteorologii, adică Gheorghiță și Ionel, făceau cercetări cu aparatele pe care le-au luat cu ei, iar eu îi transmiteam lui Petre prin „morse". Firele de telegraf le-am întins tot noi, dar când era frumos.

...Și așa până spre seară. Furtuna lovea cu furie în cortul nostru, dar nouă nici că ne păsa. Ei priveau preocupați aparatele lor, eu într'una ta-ta-ta-tii, ta-ta-ta-tii. Nici n'am băgat de seamă când a trecut timpul. Ba încă parcă eram un pic supărat pe Costel când l-am auzit sunând din trompetă masa. Ne-am pus hainele pe cap și fuga în tabără. La intrare ne întâmpină tabla pe care scrie cu cretă: „Plouă, plouă,... ce ne pasă" și în paranteză: din programul de mâine. Ne oprim și citim: punctul unu: concurs de cântece și recitări; punctul doi: desenatorii ne vor face o surpriză (ce-o fi? ei, dacă-i surpriză, surpriză să fie); punctul trei: o lecție de dans la cererea lui Radu; și punctul patru... ei drăcie, credeam că ne-au uitat... punctul patru: Gheorghiță, Ionel și Mircea (adică eu) ne vor face comunicări interesante despre furtună. Iar jos de tot scrie: cine vrea să mai facă propuneri, să ia creta să adauge.

Și dacă plouă, ce-i?... Las' să plouă!

Ionica BUJOR

Veşti pioniereşti

Pentru muzeul școlii

— Gata, copii? pornim? întrebă toavarășa instructoare.

— Daaa... răsunară dintr'odată mai multe voci.

Și detașamentul de pionieri porni voios la drum, spre marginea satului, unde se afla șantierul arheologic. In ziua aceea, micii cercetători ai ținutului natal își propuseseră să-l viziteze. Niciunul dintre ei nu și-a uitat acasă carnețelul de însemnări.

Zărindu-i, tovarășii arheologi se opriră din lucru. „Ce doresc oare copiii aceștia?" se întrebau. Indată însă au înțeles curiozitatea copiilor. Cu bucurie le-au explicat atunci despre urmele rămase de pe timpul strămoșilor noștri daci. Copiii au văzut apoi urmele unei cetăți întărite cu un zid și înconjurate de un șanț, grâu carbonizat, case de cărămidă arsă și vase. La întoarcere, copiii au adus cu ei diferite oale și vase de ceramică, pe care se văd pictate motive în forme geometrice. Acestea sunt numai câteva din darurile pe care pionierii din comuna noastră le-au pregătit pentru școala lor.

Tănase STOICA
Directorul Școlii de 7 ani
comuna Popești, raionul Mihăilești

In jurul focului

Incetul cu încetul seara s'a lăsat. Noi eram de mult la școală. Am înconjurat locul din jurul focului cu o scară de brad, pe care am așezat multe felinare. Apoi am aprins focul și felinarele. Luminițele felinarelor se zăreau ca niște licurici. Era ca în basme! In jurul focului, am cântat, am jucat, am spus snoave, ghicitori și am citit povestirea lui „Ivan Turbincă". Am râs toți cu mare poftă! La sfârșit am încheiat veselia din jurul focului de tabără cu hora pionierilor.

Elena ACALFOAIE
cl. a VII-a
satul Saucenița-Suceava

Ne va primi cu drag

In curând ne vom întâlni din nou la școală. Ca'ntotdeauna, ea ne va primi tot așa de curată și frumos împodobită. Anul acesta, ca totul să fie gata la vreme, am venit și noi, pionierii, să dăm o mână de ajutor la terminarea reparațiilor. Antoaneta Filip, împreună cu mine și cu alte fete am cărat apă cu gălețile pentru stinsul a 2000 kg. de var. Fratele meu, Hău Constantin și cu alți băieți nu au vrut să se lase întrecuți de noi, fetele. Ei au ajutat la încărcatul și transportatul varului în curtea școlii.

Eftimița HAU
pionieră
comuna Cozieni, regiunea Ploești

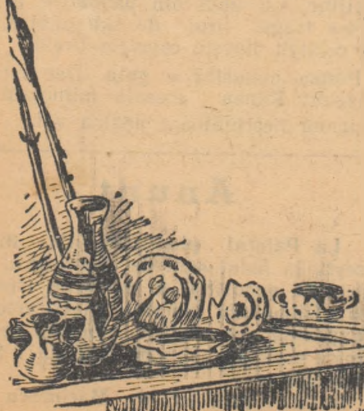
Cu coșul plin

Intr'o dimineață am pornit cu toții, noi cei din cercul de naturale, în pădure. Am luat din tabără și un coș mare pentru ciuperci.

Drumul până în pădure, a fost frumos: am cântat. ne-am jucat...

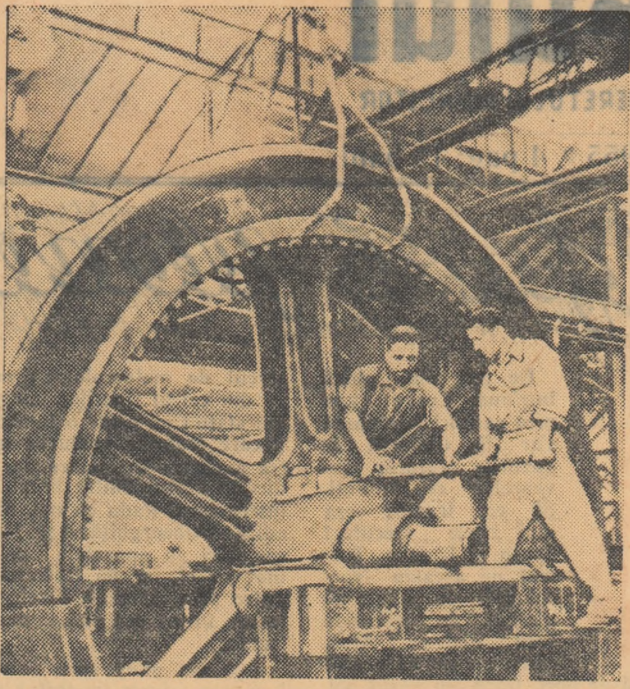
Când am ajuns, am văzut ascunse printre frunzele uscate o sumedenie de ciupercuțe. Bucuroși, am alergat să le culegem. Fiecare dintre noi vroia să le găsească pe cele mai mari și mai frumoase. Căutam prin frunze, vâram mâinile printre crengi uscate, ne mai sgâriam, găseam în schimb ciupercile cele mai tinere. Să nu credeți însă că am cules toate ciupercile întâlnite în cale: am cules numai pe cele bune de mâncat. După ce am umplut coșul ne-am întors în tabără și ne-am apucat să le gătim. Iar seara, întreaga tabără s'a ospătat cu mâncare gustoasă de ciuperci.

Silvia ZOTTU
Tabăra de pionieri și școlari
Cacova-Sibiu

Prin patria noastră dragă

Vedeți această roată pe lângă care cei doi oameni par niște pitici? Este o piesă pentru un compresor de mare capacitate lucrată de muncitorii uzinelor „23 August" din București.

Pleacă un vapor

In portul Constanța sunt ancorate vase felurite, mici și mari. Cine știe câte mări au străbătut ele și câte vor mai străbate! E greu să-i cunoști fiecăruia povestea... Dar uite, să ne apropiem de vaporul acesta mare, la prora căruia flutură drapelul patriei noastre. Macaralele încarcă de zor lăzi uriașe, iar pe bordul lui, marinarii forfotesc grăbiți, pregătindu-se parcă pentru o călătorie lungă. Chiar așa și este: Vasul va pleca spre India. Dar ce-o fi oare în lăzi? Mai bine să ascultăm ce ne spune căpitanul vasului:

„Da, plecăm în India. Acolo, în orașul New Delhi, se va ține anul acesta o expoziție internațională, un târg de mostre. Și țara noastră are acolo un pavilion în care vor fi expuse mărfuri produse în R.P.R Sunt mărfurile pe care le transportăm noi acum. Grozavă încărcătură: tractoare K.D.-35 și K.D.P.-35, locomotive de mină, machete de locomotive și vagoane, produse electrotehnice, textile și câte altele... Ba ducem chiar și o sondă petroliferă cu toate instalațiile ei!"

...Acesta e al patrulea vapor care pleacă spre New Delhi, ducând la expoziția internațională produsele industriei noastre. Ele vor vorbi tuturor despre marile realizări ale industriei românești în anii puterii populare și vor arăta posibilitățile largi de schimburi economice pe care le are țara noastră.

Intrecerea oțelarilor

Ziua de 23 August e aproape și furnaliștii din Hunedoara au hotărît s'o cinstească prin rodul mereu mai plin, mai bogat, al muncii lor. Intre sectoarele uriașului combinat siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" s'a pornit întrecerea. Oțelarii dela cuptorul 4 au dat, numai în primele 5 zile ale lunii August, 20 de șarje rapide, întrecând graficul cu 25 la sută. Schimbul laminoristului Gheorghe Andrășescu a dat laminate cu 15 la sută peste plan... Dar cu deosebită îndârjire lucrează brigada de oțelari a prim-topitorului Valeriu Lăbuneț. Pe Lăbuneț l-au trimis delegat la Festival. Să povestească acolo despre izbânzile lor. „Noi pe-aici vom ține sus steagul" i-au spus la plecare. Și l-au ținut cu cinste. In câteva zile au topit cu 37 la sută mai mult oțel decât prevederile planului. Când prim-topitorul se va întoarce, va afla cu bucurie succesele brigăzii lui despre care a povestit atâtea. Cu adevărat o brigadă de voinici!

Pâine nouă

76 de batoze lucrează pe ariile din raionul Săcuieni (reg. Oradea). 76 de batoze pufăie necontenit și sacii se umplu cu boabe pântecoase. Ca să sporească și mai mult viteza treierișului, țăranii muncitori au electrificat ariile, iar acum răsună și noaptea păcănitul cel vestitor de belșug. In chipul acesta, ei au ajuns să treiere în 24 de ore, câte 40-42.000 kg. grâu, în loc de 29.000 kg. cât era planificat. „Pâinea nouă se va rumeni mai degrabă în cuptoare" spun cei din Săcuieni, mândri de munca lor spornică.

10 ani dela eliberarea Coreei

Oricărui om cinstit îi este dragă libertatea. Dar poporului care și-a câștigat libertatea cu sângele și prețul vieții îi este și mai dragă. Libertatea este ca aerul și lumina. Ea însuflețește pe oameni să-și clădească noi case și să-și înfrumusețeze orașele. De aceea popoarele care trăiesc în libertate sărbătoresc ziua în care s'au rupt de sub jugul asupririi, cu toată bucuria și dragostea. Iată, la 15 August în acest an, poporul coreean sărbătorește împlinirea a 10 ani dela eliberarea patriei sale de sub jugul cotropitorilor japonezi, de către glorioasa Armată Sovietică. Acum zece ani, numai Coreea de Nord a devenit Republică Populară Democrată. In partea de Sud a țării unde se aflau americani, a fost instaurat regimul feudal al lui Li-Sân Man. Lisânmaniștii, ajutați de intervenția trupelor americane, au pornit în Iunie 1950 agresiunea împotriva Coreei de Nord care se afla în plin avânt constructiv. Poporul coreean însă, ajutat de bravii voluntari chinezi, a rezistat atacului, dovedind că nicio piedică nu poate sta în calea unui popor care vrea să trăiască liber. In zilele războiului, coreenii au apărat cu îndârjire Phenianul — capitala Coreei de Nord. Acum Phenianul se reconstruiește. El va deveni unul dintre cele mai frumoase orașe ale zilelor noastre. Muncitorii își înzecesc forțele pentru a termina, în cinstea zilei eliberării, clădirile ministerelor, o școală pentru copiii celor căzuți în război, case de locuit, etc.

Cu ajutorul frățesc ale Uniunii Sovietice, și al țărilor de democrație populară, zeci de orașe din Coreea au fost readuse la viață în ultimii ani. Portul Vonsan a fost aproape în întregime distrus de război. Dar în doi ani, în locul ruinelor au apărut fabrici, școli, spitale noi. In partea de Nord a orașului s'a ridicat clădirea Institutului Agrotehnic. Din zi în zi Cor[illegible] devine mai înfloritoare. Sprijinită de forțele iubitoare de pac[illegible], poporul Coreii luptă cu hotărîre să-și făurească o patrie unită, independentă.

Tinerii naturaliști dela Școala medie nr. 1 din Phenian îngri[illegible]jesc plantele din sera școlii

Varșovia, 14 August...

S'a lăsat seara în străvechiul oraș de pe malurile Vistulei, renăscut atât de mândru, de luminos, din somnul și prăpădul cumplit al răsboiului.

Este însă o seară deosebită de celelalte. Capitala Poloniei noi, a împrumutat o înfățișare de neasemuit.

Urmărind aceste rânduri, drag cititor, iubite pionier, lasă-ți gândurile câteva clipe purtate de imaginația înaripată și încearcă să-ți înfățișezi în minte Varșovia ultimei seri a Festivalului.

Cât de minunată este, prietene, năframa luminoasă țesută pe cerul Varșoviei de sutele și sutele de reflectoare cu raze albastre.

Din când în când, pe boltă, petardele sclipitoare lasă să se spargă mii de steluțe colorate, adevărate cortine urzite din lumină. Și deși seară, nu-i întuneric; așa că poți îmbrățișa cu privirea întreaga „Piața Stalin" în care s'au adunat aproape 300.000 de tineri pentru a lua parte la meetingul de închidere al celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Acolo în „Piața Stalin", străjuită de majestuasa clădire a Palatului Culturii și Științei, flutură drapelele celor 112 țări participante.

Timp de 14 zile străzile largi ale Capitalei Poloniei au fremătat de cântece, de bucurie, de tinerețe, dar niciodată n'a fost mai puternică veselia ca în seara ultimei zile a Festivalului.

La tribună urcă președintele F.M.T.D., Bruno Bernini, care deschide meetingul. Ia apoi cuvântul Elena Iavorska, președinta Comitetului de conducere al Uniunii Tineretului Polonez, care subliniază însemnătatea Festivalului de la Varșovia. Apoi, din partea tineretului polonez salută cu multă căldură pe tinerii din întreaga lume, participanți la Festival.

Este apoi supus spre aprobarea celor prezenți, Apelul către Tineretul lumii, adoptat cu nesfârșite și entuziaste urale.

Bruno Bernini a declarat apoi închis cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților dela Varșovia.

Tineri, reprezentând continentele lumii, coboară drapelul alb al Festivalului în timp ce participanții la meeting intonează în toate limbile imnul tineretului democrat.

Sunt clipe emoționante. Strângerea de inimă care încearcă, la despărțire, pe fiecare participant la Festival, este repede alungată. Din nou stăpânește bucuria și entuziasmul, stăruie amintirea zilelor rodnice petrecute împreună. In zeci de limbi răsună: „Pace și prietenie" „Iți mulțumim Varșovie", „Trăiască Polonia".

Până noaptea târziu a fremătat Varșovia de cântece și dansuri, de cuvinte de rămas bun, de saluturi rostite în toate limbile pământului în această ultimă zi a festivalului.

Cel de al 5-lea Festival a fost încă un imn închinat păcii, prieteniei, de către tinerii din întreaga lume.

Prieteni pentru totdeauna

De toat[illegible]

Un țesător neîntrecut

Nu se poate să nu-l cunoașteți. P[illegible] câmp sau în unghere, în locurile neum[illegible]blate, l-ați văzut desigur pe dibaciul țe[illegible]sător: păianjenul.

La capătul pântecelui, păianjenul ar[illegible] trei organe cu aproape 400 de orifi[illegible] extrem de mici. Aceste organe secretă [illegible] fir de numai 0,0028 mm. grosime. C[illegible] toată iscusința sa, omul n'a reușit înc[illegible] să fabrice un fir atât de subțire. C[illegible] mai subțire fir realizat de oameni, fir[illegible] de argint, este de 10 ori mai gros d[illegible] cât firul păianjenului.

Păianjenul trage întâi un fir în toa[illegible] lungimea viitoarei pânze. In jurul ace[illegible]tui fir începe să țese, cu o uimitoare pr[illegible]cizie diferite forme geometrice: tr[illegible]peze, triunghiuri, legate între ele pr[illegible] alte fire unse cu clei. Păianjenul m[illegible]soară distanțele cu prima pereche de [illegible]cioare. Perechile 2 și 3 îl ajută să [illegible] sprijine. Cu unul din picioarele perec[illegible] a 4-a trage firul de sub pântec, [illegible] cu celălalt lipește capetele firelor.

Pânza măiastră e gata. Dar feriți-[illegible] gâzelor! Pânza aceasta minunată e[illegible] capcană necruțătoare pentru voi.

Anunț

La Palatul pionierilor din Buc[illegible]rești, în holul sălii de gimnastică, [illegible] deschis expoziția cu lucrările trimis[illegible] la „Olimpiada Tinerilor Constructori[illegible] Expoziția este deschisă în fiecare z[illegible] între orele 10—13 a.m. până la 1 Se[illegible]tembrie.

Intrarea prin str. dr. Marinescu

Spic cu spic, patriei snop

— *Astăzi e ziua spicului de aur. La treabă, copii! spuse tovarăşul instructor superior.*

Şi pionierii taberei orăşeneşti din Sebeş, regiunea Hunedoara, s'au răspândit pe mirişte, să adune spicele rămase în urma secerătorilor. Ei au adunat în ziua aceea 25 kg. de spice.

I-am ajutat...

Peste sat se lăsa un nor negru. Colectiviştii dela Gospodăria Colectivă „1907" se grăbeau să lege cât mai repede snopii.

— Vine ploaia, îşi spuneau ei.

Nu trecu mult şi într'adevăr începu o ploaie mare. Snopii erau gata să fie inundaţi. După ploaie întregul sat a sărit să-i salveze. Şi noi, pionierii, am alergat într'acolo. I-am ajutat atunci pe colectivişti să ridice snopii şi să-i înşire la soare ca să se usuce.

Laurenţiu TABUŞCA
cl. a VII-a
comuna Albeşti
regiunea Iaşi

VIN PIONIERII

Lanurile aurii se leagănă uşor în bătaia vântului. Secerătoarele abia dovedesc să strângă rodul bogat şi greu. Mai departe, acolo unde se află aria, batozele îşi cântă neîncetat cântecul lor de treeriş. Spicele rămase pe câmp aşteaptă pionierii, să le adune, să fie puse şi ele în rând cu celelalte.

Pionierii n'au întârziat să vină. Cu mâinile lor dibace au legat toate spicele în snopi şi apoi le-au clădit în clăi. Din spicele adunate au ieşit 70 de kg. boabe de grâu.

Pe pionierii din comuna Căvăran şi Sacul îi cunosc toţi ţăranii. Ca în fiecare an, ei le-au adus apă proaspătă la maşina de treerat, au ajutat la adunatul spicelor de pe mirişte şi, în clipe de odihnă, le-au citit adesea la arie diferite povestiri interesante.

Nicolae NEMEŞ
activist
Caransebeş — reg. Timişoara

Veşti bune

● **Intr'o singură zi, unitatea de pionieri din comuna Zăpodeni (Iaşi) a adunat, de pe tarlalele G.A.C. „1 Mai", 120 kg. spice. Pe lângă aceasta, le-a mai rămas timp să ajute şi la legatul snopilor, în urma brigăzilor de secerători.**

● **De curând, pionierii din comuna Episcopia (Oradea) au organizat ziua spicului de aur. In două ore, ei au adunat de pe terenul G.A.C. „Viaţă Nouă" 15 kg. de spice şi au ajutat la ridicarea a 35 de clăi. Inainte de plecare, ei au dat un frumos program artistic la arie.**

● **Pioniera Elena Pânşcoveanu din comuna Brâncoveni (Craiova) ne scrie că pionierii de aici au strâns 70 kg. de spice. Afară de aceasta, ei au venit regulat la postul de prim-ajutor. Nici programele artistice la aria G.A.C. din comună n'au fost lăsate deoparte.**

Nasul şi stăpânul său

— FOILETON —

Am citit odată intr'o carte despre un nas care îşi pierduse stăpânul şi umbla hai-hui, singurel, prin lume. Aşa-i că-i greu de crezut? Nici mie nu prea îmi venea să cred. Cu toate astea vă spun, pe cuvântul meu, că am văzut un asemenea nas... Bineînţeles, cu oarecari deosebiri.

Nasul, mic, ascuţit şi cu vârful ridicat, l-am văzut plutind printr'o tabără de pionieri. Ca să stai de vorbă cu nasul trebuia să te uiţi de jos în sus. La fiecare vorbă nasul se strâmba supărat. Ce să vă mai spun? Nasul era un nas foarte sensibil.

Dar nasul ăsta nu avea nici el stăpân?... mă veţi întreba poate.

Spre deosebire de cel despre care vă spuneam la început, acesta avea stăpân, numai că uneori stăpânul nu se prea vedea din cauza lui. Odată am reuşit să stau de vorbă şi cu stăpânul. Il chema Nicuşor.

Intâi, am deosebit un plânset prelung şi subţirel cam aşa: He, he, he... apoi nişte râsete şi apoi... Dar staţi să le adun pe toate la un loc.

He, he, he!.... făcea Nicuşor, be, he, he!... răspundeau mieluţii din poiană. Ha ha, ha! râdeau copiii, iar un măgar supărat probabil de zgomot începu să protesteze furios: Iha! Iha!

Să vedem acum cine ghiceşte cum arată Nicuşor după plâns. Unul mititel, nu-i aşa?... Slăbuţ şi prăpădit. Nu? Ei, iaca nu! N'aţi ghicit. Are vreo zece ani, e mare şi voinic. Cum să nu te prăpădeşti de râs când un asemenea băiat plânge pentru orice fleac: ba că vrea să stea în faţă, ba să-i dea lui întâi la masă, ba că îl scoală devreme. Şi încă aşa un plâns subţirel cum v'am spus: he, he he...

Nicuşor, stăpânul nasului, a avut multe necazuri în tabără. Da, da. Şi toate nu se datorau decât nasului. Dac'avea aşa un nas, totdeauna nemulţumit şi cu vârfu'n sus!

Acum câteva zile am constatat că stăpânul nasului are şi mâini. Şi asta cum? La masă!

Să vedeţi. Pioniera de serviciu împărţea laptele. Când, de o dată, chiar sub nasul, de astă dată al

meu, apăru o cană. Cana era ţinută de o mână, iar mâna era a lui Nicuşor.

Vai ce mână lungă! Şi mâna se întindea, cana mă lovea, iar o voce plângăreaţă striga: Mie! Mie întâi!... N'auzi? Mie...

Dar pioniera de serviciu nu voia să audă, ci turna laptele la rând.

Atunci mâna dispăru şi deasupra meselor se înălţă cumplitul nas, cu vârful ridicat, sus, sus de tot. Nasul pluti peste capetele tuturor, apoi se îndreptă spre uşă şi plecă.

— Atâta pagubă — observă cineva.

Asta nu ţinu însă mult. Peste câteva clipe apăru din nou cu vârful la orizontală şi se aşează la locul său. Se vede că Nicuşor se sfătuise cu nasul lui şi ajunsese la concluzia că amândurora le e foame.

După masa de dimineaţă vine careul, aşa că şi despre careu aşi vrea să vă mai spun ceva.

Să vedeţi. Prin flancul drept trece dintr'odată o undă ca de furtună.

Şirul se îndoaie, se frământă şi acelaşi glas plângăreţ ţipă:

— Vreau să fiu în rândul întâi... Apoi o icnitură şi rândul se rupe. Aţi înţeles cine e, nu? Nicuşor; vrea să stea neapărat în faţă.

Inainte de a pleca din tabără, văzui nasul şi pe stăpânul său jucând fotbal.

Foarte frumos!... Şi interesant totodată!

Mingea trece iute, iute pe lângă nas, care rămâne rece şi dispreţuitor, mai trece o dată şi încă o dată. Nasul se nelinişteşte. Hei minge, stai! Dar mingea nu vrea să stea. Fuge îndărătnică într'o parte şi în alta. Ochii lui Nicuşor se mişcă când la dreapta, când la stânga, din ce în ce mai repede.

— Daţi-mi şi mie mingea! — ţipă Nicuşor.

— Ia-o! — îi răspunde o voce ironică.

— Cum s'o iau? — ţipă şi mai tare Nicuşor.

— Aleargă după ea!

— Să alerg eu după ea? — ţipă de astă dată tare de tot Nicuşor.

Insfârşit, iat-o că vine. Incet, încet, aşa cum e bine de tras. Şut!

Dar vai! Şutul a nimerit alături, în iarba deasă şi atunci s'a întâmplat... Să vă spun?... Ceva îngrozitor!

Nicuşor a făcut o tumbă şi a căzut... drept pe nas — lângă mingea care râdea batjocoritoare... S'a turtit nasul. Unde e vârful lui ţanţoş?...

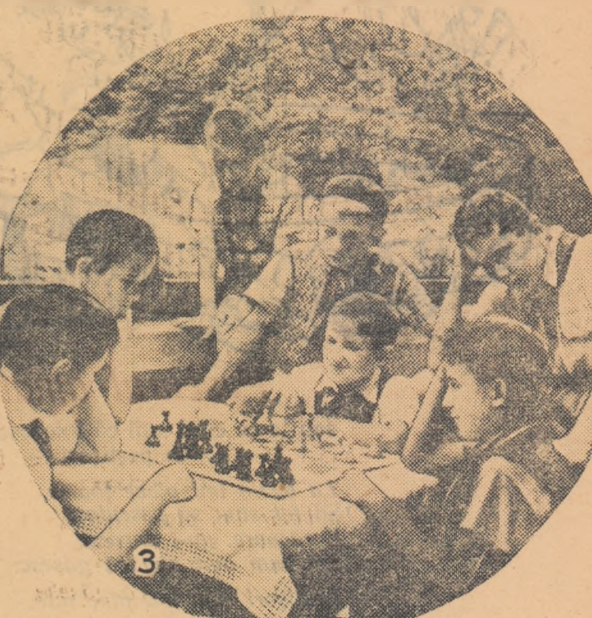
— Hu, hu, hu!... urlă Nicuşor cu nasul înfundat în iarbă... Be, he, he... răspund mieluţii pe câmp... Ha, ha ha! râd copiii ţinându-se cu mâinile de pântece, iar măgarul, înveselit straşnic de astă dată, zbiară învârtindu-şi coada ca o morişcă: Iha, ha! Iha, ha!...

Al. MIHU

Clipe de neuitat

Cât şerpuieşte valea Prahovei de jos dinspre Breaza şi apoi dincolo, pe valea Timişului până spre Oraşul Stalin, în fiecare localitate se află una, două sau mai multe tabere de pionieri.

1. Intr'un loc mai ferit al taberei din Buşteni are loc repetiţia de dansuri. Mişcările sunt vioaie, pline de graţie. Aşa ceardaş mai zic şi eu.

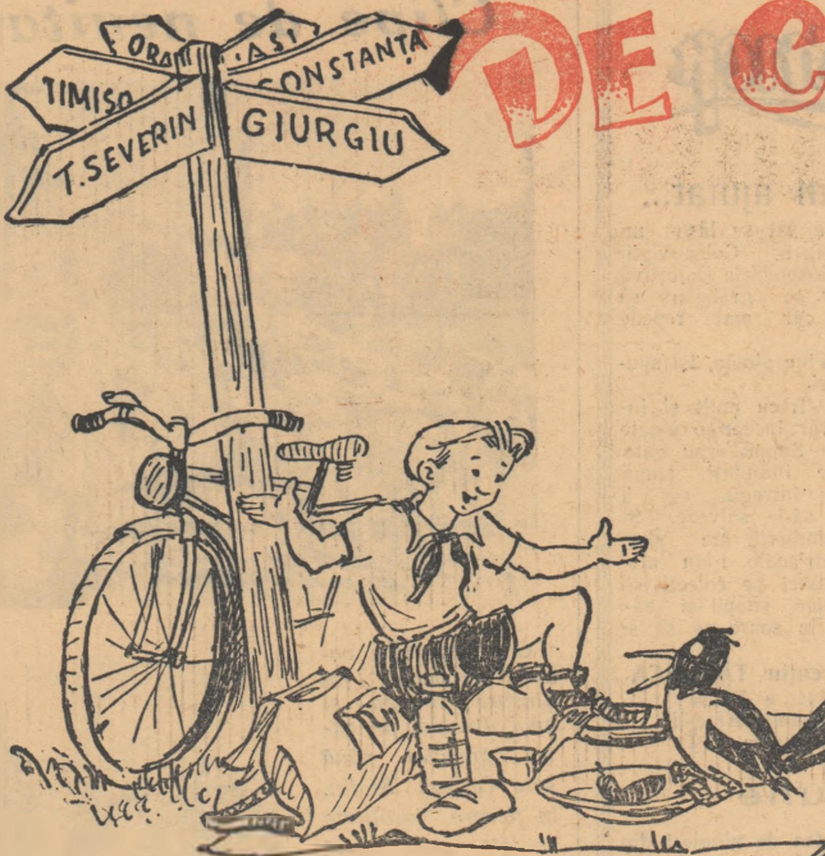
2. Aici, în tabăra dela Buşteni, s'au adunat pionieri din Bucureşti, Ploeşti, Buzău şi Târgovişte. Prieteniile s'au înfiripat repede. Curtea taberei freamătă de cântec şi voe bună.

3. Iată-ne şi la Timişul de jos. Pe poieniţă se desfăşoară ultima etapă a spartachiadei iar aci pe terasă o luptă tăcută... Cine va ieşi învingător? Albul sau negrul?

4. E plăcut să citeşti... Mai ales aşa, culcat pe verdeaţă. Desigur că peripeţiile din povestire sunt interesante. Inţelegeţi acum de ce este atât de zâmbitor acest grup de pionieri din tabăra dela Sinaia.

Versuri: O. SAVA — Ilustrații: ARNO

DE CINE RÂDE coțofana...

Dragii mei prieteni,

Ajunsesem la o răscruce și tocmai îmi întinsesem masa ca să înfulec ceva. Abia îmi scosei merindele, că auzii, aproape de mine, pe cineva râzând cu hohote:

— Ha... ha... ha... ha... Să mori de râs, nu alta! Ha... ha... ha...

M'am uitat într'acolo. O coțofană citea niște scrisori, râdea de se prăpădea, apoi făcea niște desene într'un album.

— Ia ascultă, surată! i-am zis eu. Cine ești matale și de ce râzi așa cu poftă?

Coțofana mă privi surâzătoare și'n câteva vorbe îmi dete de înțeles că dacă eu nu știu cine e ea, apoi ea știe că eu sunt Gheorghiță reporterul. După aceea mi-a spus că ea nu e o coțofană oarecare, ci e Fana Coțofana.

Bucuros de-așa o cunoștință, am poftit-o la masă și, tot ospătându-ne, mi-a mărturisit că a primit de curând niște scrisori „grozave" (chiar așa le numea ea) dela corespondenți. Cum scrisorile i s'au părut „grozave" (ăsta e tot cuvântul ei), s'a apucat să le facă ilustrații și chiar niște versuri.

Vă arăt și vouă câteva desene și versuri din albumul ei. Nu de alta, dar ca să vedeți și voi de cine râde coțofana.

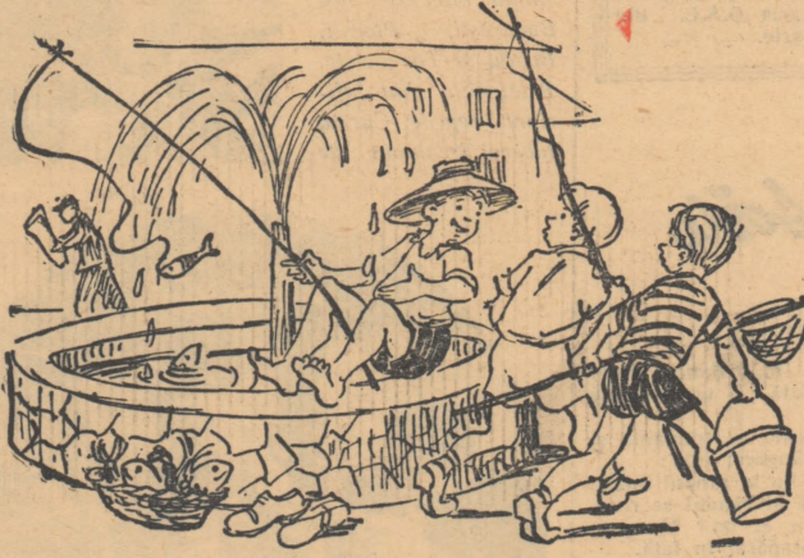
GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

SCRISOARE

Motto: In grădina pionierilor unității nr. 10 Dragalina, neîngrijită în timpul verii, au păscut vacile!

„Dragi pionieri,
M'am îngrășat!
O iarbă grasă, dulce, mare,
Și flori, trei luni am tot mâncat,
Dintr'o grădină... Știți voi care!
Așa cum noi am îngrijit
Grădina, nu cred să vă placă
Dar mie, vara, mi-a priit...
Vă mulțumesc la toți,
Joiana"

Pescarul amator

sau la ce cred unii că folosesc bazinele cu peștișori

La bazin îmi place foarte,
Să tot stau să pescuiesc.
E răcoare, nu-i departe,
Loc mai bun nici că găsesc.

Peștișori cum îmi plac mie,
Vin să-mi umple coșul plin.
— Eu mă mir grozav, bădie:
Ce nu-i prinzi la magazin?

„Un vis frumos"

Ce bine-ar fi insecte mari și mici
Să-mi intre singurele în cutie,
Iar florile'n ierbar dându-și lipici
Chiar etichete personal să-și scrie!

Și'n timp ce sub umbrar mă'ntind alene,
Să simt că-mi intră știința pe-o ureche,
Iar somnul ce-mi alunecă pe gene
Mă face el savant fără pereche!

CE NE-AM FACE FĂRĂ TASE?

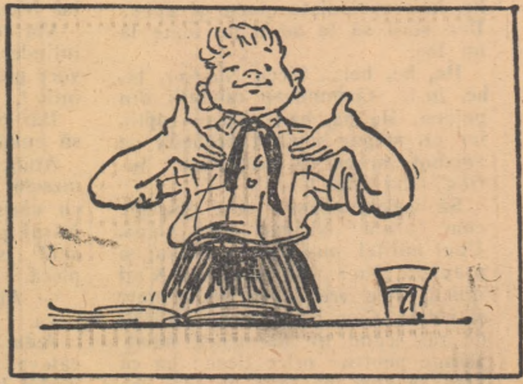
Cel mai vrednic, sunt eu, Tase
Deci eu voi organiza
Strânsul spicelor rămase
Pe tarla.

Dați-i zor! Munciți mai bine!
Haide frate, nu mai sta!
Ce v'ați face fără mine
Pe tarla?

Stau în sac boabele grele
Iar acum voi adăuga
Și tot rodul muncii mele,
Pe tarla.

Primu'n muncă am fost iarăși
Doar prin sârguința mea,
Ați ajuns fruntași, tovarăși,
Pe tarla.

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10, Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52